

РЕШЕНИЕ

№ 6202

гр. София, 29.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 06.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **12799** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 156 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от управителя А. Г. Г., с адрес [населено място], [улица] срещу ревизионен акт № Р – 22220317008674 – 091 – 001/25.01.2019г. , издаден от Т. Б. Г., орган възложил ревизията и от М. П. Б., ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение №1470/29.08.2021г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

С ревизионния акт, в оспорената част са установени задължения на жалбоподателя по ЗДДС за данъчни периоди м. 03. 2015г. и от м. 11.2016г. до м.11.2017г. общо в размер на 237 533,59 лева, главница и лихви. Задълженията са в резултат от начислени лихви върху декларирано ДДС по фактура, издадена към [фирма], от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], както и от непризнат В. по фактури, издадени от Royal L. Consolidated L..

С жалбата и в хода по същество на делото се иска отмяна на ревизионния акт като незаконосъобразен. Излагат се доводи, че доставките, по които е отказано право на приспадане на данъчен кредит са реално осъществени, има доказателства за плащане, място на натоварване, място на разтоварване, последваща реализация. По отношение на В. се посочва, че дружеството е дългогодишен доставчик на жалбоподателя и при предходни ревизионни производства предишните В. са признати от приходната администрация. Претендират се разноски по списък по чл. 80 от

ГПК. Представени са писмени бележки.

Ответникът, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт П. прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на доводите на страните и въз основа на доказателствата по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизията е възложена със ЗВР № Р – 22220317008674 – 020 – 001/11.12.2017г., изменена със ЗВР от 29.03.2018г., от 22.05.2018г., издадени от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“, оправомощен със Заповед № РД – 01 – 803/07.06.2017г. на директора на ТД на НАП – С.. Предмет на ревизионното производство за задължения на [фирма] по ЗДДС за данъчни периоди от 01.01.2015г. до 31.03.2015г. и от 01.11.2016г. до 30.11.2017г.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад Р – 22220317008674 – 092 – 001/12. 12. 2018г. Срещу ревизионния доклад не е подадено възражение.

Издаден е Ревизионен акт № Р – 22220317008674 – 091 – 001/25.01.2019г. от Т. Б. Г., орган възложил ревизията и от М. П. Б., ръководител на ревизията, изменен и частично потвърден с Решение №1470/29.08.20219г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., в които части е предмет на съдебен контрол.

От правна страна: жалбата е процесуално допустима, в срок, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, подадена от надлежна страна.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, от възложителя на ревизията, оправомощен със Заповед № РД – 01 – 803/07.06.2017г. на директора на ТД на НАП – С. и от ръководителя на ревизията, вписан в ЗВР № Р – 22220317008674 – 020 – 001/11.12.2017г., изменена със ЗВР от 29.03.2018г., от 22.05.2018г., издадени от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“, оправомощен със Заповед № РД – 01 – 803/07.06.2017г. на директора на ТД на НАП – С..

Спазени са изискванията за форма на акта по чл. 120 от ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

В хода на производството не са допуснати съществени нарушения, установените задължения от приходната администрация са в съответствие с приложимите материалноправни норми.

По отношение на отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]:

Относно [фирма] в хода на ревизионното производство е извършена насрещна проверка, при която е установено, че фактурите, по които е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 6156.75 лева/три, издадени през март 2015г./ са включени в дневниците за продажби на доставчика. Доказателства не са представени нито от доставчика, нито от жалбоподателя, тъй като са иззети от ГДБОП, материалите са приобщени с протокол. Доказани са последващи доставки с идентичен предмет на този по фактурите към [фирма]. Предходен доставчик на [фирма] е Royal L. Consolidated L., който е декларирал ВОД в значително по-малки размери. Складът на доставчика съвпада със складовете, наети от жалбоподателя с адреси [населено място], [улица] [улица], собственик на капитала и управител и на доставчика и на получателя е А. Г. Г.. ВОД от Royal L. Consolidated L. с получател [фирма] не е признат, липсват доказателства за плащане по предходната доставка и

транспорт на стоките от Великобритания до България. Няма доказателства за плащане и по пряката доставка. В хода на съдебното производство са приети основно и допълнително заключение на ССЧЕ, които съдът кредитира изцяло като обосновани, обективни и съответни на писмените доказателства по делото. Вещото лице е дало заключение, че [фирма] е дерегистрирано по ЗДДС на 27.04.2016г., по време на издаване на фактурите е регистрирано по ЗДДС. Издадените фактури съдържат реквизитите по чл. 114 от ЗДДС, включени са в СД и дневниците за продажби по ЗДДС. Към тях няма приложени документи за предаване на стоките. При получателя фактурите са надлежно осчетоводени. Поради липса на данни за стоките по фактурите, издадени от [фирма] не може да се даде заключение дали са предмет на последваща реализация.

Относно [фирма] в хода на ревизионното производство е извършена насрещна проверка, при която е установено, че фактурите, по които е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 5213.73 лева /четири, издадени през ноември и декември 2016г./ са включени в дневниците за продажби на доставчика, с изключение на фактура № [ЕГН]/02.11.2016г. Доказателства не са представени нито от доставчика, нито от жалбоподателя, тъй като са иззети от ГДБОП, материалите са приобщени с протокол. Управителят на дружеството е дал писмени обяснения, че дружеството не е извършвало сделки, не е издавало фактури, не е закупувало и продавало лекарства и лекарствени продукти. В хода на съдебното производство са приети основно и допълнително заключение на ССЧЕ, които съдът кредитира изцяло като обосновани, обективни и съответни на писмените доказателства по делото. Вещото лице е дало заключение, че [фирма] е дерегистрирано по ЗДДС на 04.12.2017г., по време на издаване на фактурите е регистрирано по ЗДДС. Издадените фактури са включени в СД и дневниците за продажби по ЗДДС. Към тях няма приложени документи за предаване на стоките. Няма данни за осчетоводяване на фактурите при доставчика. При получателя фактурите са надлежно осчетоводени. В хода на съдебното производство е представен стокос поток за последваща реализация, като в издадените фактури за продажба от [фирма] е вписано пълното наименование на лекарствения продукт, неговия партиден номер и срок на годност.

Относно доставките от [фирма] за м. 11.2016г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 7 891.59 лева по 5 фактури с посочен издател [фирма]. Доказателства, включително и фактурите не са представени нито от доставчика, нито от жалбоподателя, нито са открити в Национална следствена служба. В хода на съдебното производство са приети основно и допълнително заключение на ССЧЕ, които съдът кредитира изцяло като обосновани, обективни и съответни на писмените доказателства по делото. Вещото лице е дало заключение, че [фирма] е дерегистрирано по ЗДДС на 02.05.2019г., по време на издаване на фактурите е регистрирано по ЗДДС. Издадените фактури не се съдържат в съдебната и административната преписка, не са представени от жалбоподателя, нито от доставчика, нито се намират по досъдебното производство в НСлС. Включени са в СД и дневниците за продажби по ЗДДС. Към тях няма приложени документи за предаване на стоките. При получателя фактурите са надлежно осчетоводени. В хода на съдебното производство е представен стокос поток за последваща реализация, като в издадените фактури за продажба от [фирма] е вписано пълното наименование на лекарствения продукт, неговия партиден номер и срок на годност.

Относно [фирма] е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 112 877.45 лева по 25 фактури, издадени от [фирма]. От страна на доставчика не са представени доказателства при извършената насрещна проверка. Фактурите с приложени към тях приемо – предавателни протоколи и товарителници са представени от жалбоподателя и иззети от Национална следствена служба в заверено копие, приобщени с протокол. С протокол № 1254555/23.05.2018г. към ревизионното производство са приобщени извършени разпити на лица, включително и Г. Т. Б., който е дал показания, че е налице организация на група лица по създаване на документооборот, включително и фактури за фиктивни доставки на лекарствени продукти, в които документи [фирма] фигурира като доставчик или получател на лекарства. В хода на съдебното производство са приети основно и допълнително заключение на ССЧЕ, които съдят кредитира изцяло като обосновани, обективни и съответни на писмените доказателства по делото. Вещото лице е дало заключение, че [фирма] е deregистрирано по ЗДДС на 02.05.2019г., по време на издаване на фактурите е регистрирано по ЗДДС. Фактурите съдържат реквизитите по чл. 114 от ЗДДС. Към всяка фактура е приложен приемо – предавателен протокол и товарителница за обществен автомобилен превоз в страната – превоз за собствена сметка. Датата на издаване на фактурите съответства на датата на приемо – предавателния протокол и товарителницата, спазен е срока по чл. 25 от ЗДДС. Фактурите са включени в дневниците за продажби и в СД по ЗДДС. Товарителниците съдържат място и датата на натоварване, регистрационен номер на автомобила, с който се извършва превоза, дата на разтоварване, подпис на превозвач, на изпращач и на получател. При получателя фактурите са надлежно осчетоводени. В хода на съдебното производство е представен стокосен поток за последваща реализация, като в издадените фактури за продажба от [фирма] е вписано пълното наименование на лекарствения продукт, неговия партиден номер и срок на годност. За всички закупени лекарствени продукти с процесните фактури са представени доказателства за последваща реализация, а част от тях на стойност от 24 525.30 лева са включени в крайното салдо на счетоводна сметка 3041 – Стоки на склад към 30.11.2017г.

По отношение на доставчика [фирма] е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 70 985.50 лева по 9 фактури. При извършената насрещна проверка от доставчика не са представени документи. Жалбоподателят е представил копия на процесните фактури, без съпътстващи доставката документи. Предходни доставчици, вписани в дневниците за покупки са [фирма] и Rayal L. Consolidated L.. При международния обмен на информация са получени данни, че деклариранията от Rayal L. Consolidated L. ВОД не съответстват на деклариранията от [фирма] В.. В хода на съдебното производство са приети основно и допълнително заключение на ССЧЕ, които съдят кредитира изцяло като обосновани, обективни и съответни на писмените доказателства по делото. Вещото лице е дало заключение, че [фирма] е регистрирано по ЗДДС. Фактурите съдържат реквизитите по чл. 114 от ЗДДС. Фактурите са включени в дневниците за продажби и в СД по ЗДДС. При получателя фактурите са надлежно осчетоводени. Освен тях няма никакви други документи, съпътстващи доставките, няма приемо – предавателни протоколи. В хода на съдебното производство е представен стокосен поток за последваща реализация, като в издадените фактури за продажба от [фирма] е вписано пълното наименование на лекарствения продукт, неговия партиден номер и срок на годност. За всички закупени лекарствени продукти с процесните фактури са представени доказателства за

последваща реализация, част от тях са бракувани, част от тях на стойност от 35 565 лева са включени в крайното салдо на счетоводна сметка 3041 – Стоки на склад към 30.11.2017г.

По фактурите, издадени от посочените по – горе доставчици е отказано право на приспадане на данъчен кредит с мотив, че съставените и представени документи не отразяват реално осъществени стопански операции. Настоящата инстанция счита, че изводите на приходната администрация са правилни и законосъобразни. Съгласно чл. 68, ал. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. За да се упражни право на данъчен кредит, следва да се докаже реално осъществена облагаема доставка. В случая предмет на доставките са стоки /лекарства и лекарствени продукти/, като съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗДДС, доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или на друго вещно право върху стоката, както и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик. Доказването на облагаема доставка на стока изисква установяване на мястото на приемане и предаване на стоката от доставчика на получателя. В случая, по всички процесни доставки са представени копия на фактурите /с изключение на доставките от [фирма] и [фирма]/, но няма доказателства за приемане и предаване на стоките. Такива са представени само за доставките от [фирма], но за тях са дадени показания, приобщени с протокол № 1254555/23.05.2018г. към ревизионното производство на Г. Т. Б., който е заявил, че е налице организация на група лица по създаване на документооборот, включително и фактури за фиктивни доставки на лекарствени продукти, в които документи [фирма] фигурира като доставчик или получател на лекарства. Тоест съставените документи не отразяват реално осъществени облагаеми доставки. Косвено доказателство е и липсата на данни за наличие на стоките при преките доставчици, предвид неустановената им наличност при предходните доставчици. Изводите не се променят и от заключението на съдебно – счетоводната експертиза. Единствено осчетоводяването на съставени документи за обороти, които реално не отразяват действителни доставки, не е основание за приспадане на данъчен кредит. Касае се за позоваване на право на приспадане на данъчен кредит с цел оптимизиране на дължим ДДС, както е посочено и в смисъла на решение на СЕС по дело С -18/13, установено въз основа на обективни данни от страна на приходната администрация. По изложените съображения, ревизионният акт в частта на отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от “Фарма сървис“ Е., [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] е законосъобразен и жалбата като неоснователна и недоказана следва да бъде отхвърлена.

Жалбата е неоснователна и недоказана и в частта на извършената с ревизионния акт корекция на декларирания ДДС във връзка с непризнат В. по фактури, издадени от от Royal L. Consolidated L.. за периодите от м.11.2016г. до м. 11.2017г. По данни от VIES е установено, че [фирма] е включило в дневниците за покупки и продажби протоколи по чл. 117 от ЗДДС за В. от Royal L. Consolidated L., регистрирано на територията на Великобритания на стойност 3 211 092.55 лева. При извършена проверка е установено, че Royal L. Consolidated L.. обаче не е декларирало ВОД към [фирма]. От жалбоподателя са представени копия на инвойси, протоколи по чл. 117 от ЗДДС,

товарителници от пощенски куриер Т., извлечение от банкови сметки за преведени суми на от Royal L. Consolidated L.. Констатирано е че плащанията по тези банкови преводи не могат да се обвържат с издадените инвойси, като част от тях не са и платени. Изискани са доказателства от куриерското дружество [фирма], като е получен отговор, че [фирма] е изпращало лекарства до Великобритания, а относно получаването на пратки от Royal L. Consolidated L.. е даден отговор, че куриерското дружество не може да се произнесе по достоверността на товарителниците, защото номерата на товарителниците са празни, а посочените в тях числа са клиентски номера, единият от които е и на друго дружество във Великобритания. Направен е извод, че отразените документи за В. са създадени с цел да доказват произход на лекарствени средства, с които жалбоподателят се е снабдил по друг начин и няма документи за тях. Обосновано и законосъобразно е прието, че не са осъществени реални В. по смисъла на чл. 13, ал. 1 от ЗДДС по инвойсите, издадени от Royal L. Consolidated L., поради което без основание е начислен ДДС по реда на чл. 84 от ЗДДС с протоколите по чл. 117 от ЗДДС и е упражнено право на приспадане на данъчен кредит по тях, поради липса на условията по чл. 68, ал.1, т. 4 от ЗДДС и на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС. В хода на съдебното производство не са представени доказателства, които да опровергават установените факти от приходната администрация. Възражението, че в предходни данъчни периоди е признат В. от същото търговско дружество е неоснователно, тъй като за всеки данъчен период се представят съответните документи и доказателства, въз основа на които са преценява налице ли са законовите основания, а не се извършва преценка по аналогия.

В жалбата не се съдържат конкретни възражения относно фактурата, издадена от [фирма] в данъчен период м. 03.2015г., за която с решението на директора на Дирекция „ОДОП“ са начислени лихви в размер на 26.59 лева и е отменен ревизионния акт за начислен ДДС в размер на 3 414.76 лева, предвид включване на фактура № 8/31.03.2015г. в СД по ЗДДС за месец април 2015г. При извършената служебна проверка съдът счита, че лихвата е начислена правилно, предвид забавеното деклариране на ДДС вместо в данъчен период месец март 2015г., в данъчен период месец април 2015г.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена.

На ответника се дължат разноски, съгласно чл. 161, ал. 1 от ДОПК в размер на 4885 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 от 9 юли 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма], представлявано от управителя А. Г. Г., с адрес [населено място], [улица] срещу ревизионен акт № Р – 22220317008674 – 091 – 001/25.01.2019г. , издаден от Т. Б. Г., орган възложил ревизията и от М. П. Б., ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с Решение №1470/29.08.20219г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. и с него са установени задължения на жалбоподателя по ЗДДС за данъчни периоди м.03. 2015г. и от м. 11.2016г. до м.11.2017г. общо в размер на 237 533. 59 лева, главница и лихви.

ОСЪЖДА [фирма], представлявано от управителя А. Г. Г., с адрес [населено място], [улица] да заплати на НАП – дирекция „ОДОП“ сума в размер на 4885 (четири хиляди осемстотин осемдесет и пет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: